

Universitätsbibliothek Wuppertal

L. Annaei Senecae Tragoediae

Seneca, Lucius Annaeus <Philosophus>

Amstelodami, 1662

Actus primus

Nutzungsrichtlinien Das dem PDF-Dokument zugrunde liegende Digitalisat kann unter Beachtung des Lizenz-/Rechtehinweises genutzt werden. Informationen zum Lizenz-/Rechtehinweis finden Sie in der Titelaufnahme unter dem untenstehenden URN.
Bei Nutzung des Digitalisats bitten wir um eine vollständige Quellenangabe, inklusive Nennung der Universitätsbibliothek Wuppertal als Quelle sowie einer Angabe des URN.

[urn:nbn:de:hbz:468-1-770](#)

L. ANNÆI SENECAE

* H E R C U L E S
F U R E N S.

D R A M A T I S P E R S O N A E.

JUNO. HERCULES. LYCUS. MEGARA. AMPHITRYON.
THESEUS. CHORUS THEBANORUM.

A R G U M E N T U M.

Lycus à Creonte, Herculus scero, rege Thebanu propter sceleru in exilium missus. absente fam Hercule apud inferos, ut inde Eurysthei jessu peteret Cerborum (ubi & Thesum in vinculis detentum, qui cum Piritho descenderas ad rapiem- dam Proserpinam, liberavit) occasionem oblatam arripit, & per seditionem Creonte cum duabus filiis cafo regnum Thebanum occupata. Megaram Herculis uxorem ad nuptias sollicitat, abnuenti vim parat. Opportune reversus Hercules. Lycum ceteroque illius factiosus interficit. hac tam feliciter gesta Iuno non fa- ren immittit illi furorem, quo corvepus uxorem suam cum liberis interficit. Quod ubi ad se reversus intellexit, doloris impatientia vix Amphitryonis utque Thesei precibus detentus ne sibi mortem inferret, cum Theseo Athenas pur- gandus proficiuntur.

A C T U S P R I M U S.

J U N O sola.

Iuno Iovis fuita, pellices, nothos, Herculem autem maxime stomacha- tur. cui ab inferis verso furiosam machinatur perniciem.

SOROR Tonantis (hoc enim solum mihi Nomen relictum est) semper alienum Jovem, Ac tempora summi vidua deserui ætheris;

* **H**ercules furens. Hoc modo Euripides tragediam quandam inscripti; quam sibi haec fabula noster proposuit imitandam. *Deltrius*. Apud Euripidem tragedia est huic affinis & argomento & nomine. Oeconomia partim similis, partim dissimili. Velatio Amphitryonis cum Lycu apud utrumque patet facit. sed in decore personæ Amphitryonis longe inferior Seneca; ut in multis aliis. Re-

Locum-

liqua studiosi inter se contendere pos-

sunt. *Scalae*.

Ver. 1. [Soror Tonantis] Tacit. An-

nal. 14. Octavia paucia dehinc interjectis

dibue mori jubetur, cum jam viduam

se & tantum sororem testaretur. Gro-

novi. *Soror*] Si jam regina Iovisque

Et soror & coniux certe soror. Farnab.

3. *Templo*] Templam veteres, pro

quovis traetu, & quavis hominum

Deorumve habitatione, posuerunt.

A

Varro

A N-

Locumque, cœlo pulsa, pellicibus dedi.
Tellus colenda est: pellices cœlum tenent.
Hinc, Arctos alta parte glacialis poli
Sublime classes sidus Argolicas agit;
Hinc, qua tepenti vere laxatur dies,
Tyriæ per undas vecto Europæ nitet;
Illinc, timendum ratibus ac ponto gregem
Passim vagantes exerunt Atlantides.
Ferro minaci hinc terret Orion deos:

10

Suasque

Varro id docet initio lib. 6. de Ling. Latin. Templum dicitur tribus modis: ab naturâ, ab auspicio, ab similitudine. Naturâ in cœlo, ab auspicio in terra, ab similitudine sub terra. In cœlo templum dicitur. Delius.

4. *Pulsa, pellicibus*] Ovidius 2. met. Quariss, arberis quare regina deorum Sedibus hic adsim. & prome tenet altera cœlum. Idem.

6. *Arctos alta*] Callisto Lycaonis filia à Iove compresa, à Iunone in æxori. i. ursam mutata, mox à Iove una cum filio Arcade in cœlum relata, alterum sidus Helice, alterum Cyno-sura vocatur. Farnabius.

7. *Sublime*] Quoad nos, quibus ab Äquinoctiali Septentrionem versus sis-tis, Hie vertex semper sublimis. Idem. Sidus Argolicas agit;] Helice, quam Græci primum observabant, ut Sidonii Cynofuram, Helicem Grajacarina nota. vide quae ad v. 696. Medex. Id.

8. *Hinc*;) Ab Australi part, in ipso Zodiaco. Idem. Qua tepenti] Qua dies elongatur & aperitur oriente Tauri xx. die Aprilis. Idem. Laxatur enim dies quam sit longior: laxatur humus, cum aperitur.

9. *Vector*] Taurus secundum Zodiaci signum, quem poëtæ fabulantur Taurum eum fuisse, qui European à Pheenice transexit in Cretam, cuius operæ Iupiter eam illi gratiam retulit, ut inter sidera illum collocauit. Farn. Nitet;) In sidus conversus fulget. Id.

10. *Illinc*,] A parte Orientali. Id. Timendum] Propter tempestates quas ortæ denunciant. Idem.

11. *Vagantes*] Quoad nostrum aspe-tum, fixa tamen sunt. Idem. Atlanti-des,] Pleiades vii. stellæ inter os Tauri & caudam Arietis sitæ, Atlantis ex Pleione filiæ, quarum tres Ele-tram, Majam, Taigetem Iupiter com-premit. Idem.

12. *Fera comæ hinc exterret*] Codex Meliss. Fera minax hinc terret. Cui valde se adhædere testatur Lipsius, & ca-piendum canem venatori Orioni ad-junctum: aut reponendum, ferro mi-nax. Hoc proximum vero, et si comam Herculis Iovi quoque formidabilem visu repererit alicubi Gruterus, eoque Fera coma cum octo Pall. obducat pro vulgata. Membra. Etrusc. omnium vetu-stissimæ à manu prima: Ferro minaci hinc terret Orion deos. Quo erafo, sic tenat ut conseque oculis haud diffi-culter possit, à manu altera reposita est eodem vulgata, & in margine quoque recentiore manu: ferro minax. Justif-icatum ergo, ut prima omnium scri-putra valeat, qua & versum facit nu-merosiori. Cicero in Phenomenis: Orion humerū & lato pectore fulgens, Et dextra retinens non cassi luminis ensim. Lucanus. Enferrinimum fulget latus Orionis. Statius equo Domitiani: mo-gnus quanto mucrone minatur Noctibus hibernis & sidera terret Orion. Seuen-ti versu nescio unde nuperæ editiones,

autem:

Suasque Perf
Hinc, clara g
Quibusque n
Necipie tam
Adire super
Mundus puel
Sed vetera q
Thebana nu
Quoties no
Meumque ve
Panier que na
In cujs ortu

area: tam, sicut
optimæ. Genera
Neptuni, & de
quod teoropam
natio. Dic:
tus: iniquo
mentem
nia, sed plu
illam iniqui
auspici, nam
opus riceret, ac
li: & Achæan
Apollo in lib.
pia. Deinde
in. Codex
Grecis, uppon
non invenimus
ni. Invenimus
a. Circa Tenu
ra. Cæs. Bell
Tytus. Intra
electio in Pra
Tyndale. Intra
15. Deinde
Diana, quæ
gens Lacca
plus erratica
non primum fin
Graeco revivis
16. Rachi
Kinkeldei rela
17. Maderi]

HERCULES FURENS. ACT. I.

3

Suasque Perseus aureus stellas habet.
Hinc, clara gemini signa Tyndaridæ micant:
Quibusque natis mobilis tellus stetit.
Nec ipse tantum Bacchus, aut Bacchi parens,
Adiere superos: ne qua pars probro vacet,
Mundus puellæ ferta Gnoſſiacæ gerit.
Sed vetera querimur: una me dira ac fera
Thebana nuribus sparsa tellus impiis,
Quoties novercam fecit? escendat licet,
Meumque vičtrix teneat Alcmene locum;
Pariterque natus astra promissa occupet;
In cuius ortus mundus impendit diem,

Tardus-

aureas: nam, aureas, veteres & liber optimus. Gronovius. Orion] E Iovis, Neptuni, & Mercurii urina natus, quod zelotypam deam male urit. Farnabius. Deos:] Sidera Deos vocat, more antiquorum, de quo alibi. Ex terret autem Orion sidera, non omnia, sed Pleiades; quas cum matrem illarum insequeretur, simul in fugam compulit, unam quoque illarum Metopen violavit. auctores Q. Smyrnaeus lib. 5. Athenaeus lib. 11. & Scholiastes Apollonii in lib. 3. Orion, Latine In gula, Delrius.

13. Stellas xxv. Aureas:] Pulcher, splendidus, utpote quem Iupiter in aureum imbreu conversus ē Danae genuit. Farnabius.

14. Clara Tyndarida] Lucida sidea. Castor & Pollux Iovis ex Leda Tyndari uxore filii, est autem Anachronismos seu Proleppis; necdum anim Tyndarida mortui erant. Idem.

15. Quibusque natu] Apollo & Diana, quos Pythona serpentem fugiens Latona enixa est in Delo insula, prius erratica & fluctibus agitata, tum vero primum firmata, & Mycone celsa Gyaroque revincta. Idem.

16. Bacchi parens,] Semele, que & in celum relata traditur. Idem.

17. Mundus] Cœlum cepit in nu-

merum Siderum coronari Ariadnes conjugis Bacchi, & filia: Minois regis Cretæ, in qua Cnossus urbs regia. Idem.

19. Sed vetera querimur:] In Etruscis & antiquioribus est omnibus: Sed vetera fero querimur. Itaque ut versus conflatet, duas voces delevit Fabri cius, dira ac, non suffragante Delrio. At Lipsius inducit rō fero, cui ausculatum. Me nondum penitus veteris conjecturæ, scriptum fuisse olim: Sed fero querimur: ut medii vocabuli rō vetera fuerit explicatio. Vide Observat. 2, 19. Gronovius. Dira ac fera] Re spicit fab. de anguini dentibus à Cadmo seminatis infra v. 259. Farnabius.

20. Nuribus sparsa tellus impia:] Mulieribus impiis: seu pellices Iovis, seu Bacchis notet. Idem.

21. Quoties novercam] Tanquam privignos mihi effundant pellices: Ze thum & Amphiona Antiope, Bacchus Semele: Herculem Alcmena. Farnab. Ascendat licet,] Etruscus codex scriptura expressissima: escendat licet. Ut & in Phoenissis. Vide quæ notavimus ad Livii 2, 28. Gronovius.

23. Promissa] A Iove infra v. 958, & à virtute in solitudine. Farnabius.

24. In cuius ortu mundus] Etruscus à manu prima, ortus, neque altera qua-

Tardusque Eoo Phœbus effulgit mari,
Retinere mersum iussus Oceano jubar.
Non sic abibunt odia. vivaces aget
Violentus iras animus, & fævus dolor
Æterna bella pace sublata geret.
Quid bella? quidquid horridum tellus creat
Inimica; quidquid pontus aut aër tulit
Terrible, dirum, pestilens, atrox, ferum;
Fractum atque domitum est. superat, & crescit malis;
Iraque nostra fruitur: in laudes suas
Mea vertit odia. dum nimis fæva impero,
Patrem probavi: gloriæ feci locum:

Qua

tuo Pall. & quidam Delrianus. Lucanus lib. 5. in ventis impendo vota fre-
tumque. Curtius lib. 4. Vastasterræ,
deserta omnia occurtere: in unius hor-
nius jactationem tot millium sanguinem
impendi. lib. 10. quibus hoc solum ex-
stanti epi bus sapereb^t, in quod impendi-
tur. At pro; impendit, esse in duobus,
impedit, & suo sensu scripsit Rapha-
elingius: postea hoc serio coepit defen-
di. Secus, diem, aut, singulari num-
ero ponit pro plurali, & de partu in-
terpretandum, cum septem dies Ale-
mena in labore fuerit: sed alterum esse
germanum. Minime vero: impedit
& plures habent fidelioresque & sensu
longe meliore. Ne dicam Senecæ,
Lucano & his auctòribus amatum esse
verbum. Sive autem terro^r illa fuit
Herculea, quiq[ue] intercedere inter
duas noctes dies debuit, tertiam con-
stituit noctem; sive duas tantum no-
ctes continuatæ sunt eliso medio die;
mundus uno die mulieratus est, ejusque
clamnum fecit: hoc est, impedit diem.
Gronovius. Ad cuius πολυνεθής θεό^s
& τρατηγίς λέοντος generationem
continuatæ sunt duas noctes adjecto
die intermedio. Farnabius.

25 Tardusque Eoo] Et Sol à Iove
jussus per duplum spatiū vacare, post
genitam noctem exortus est, è mari

Orientali secundum opinionem vul-
garem. vel, supra Horizontem, pro
quo mare usurpant poëta. Idem.

27. Vivaces aget iras, &c.] Mem-
more, graves & inexorabiles peccata.
Idem.

30 Quid bella? quidquid] Flor.
Qua bella? quidquid. Gronov. Epaz
norboris indignationis plena. sed quid
ego bella loquor, postquam monstra,
terrestria, taurum, Scorpion, gigantes:
aquatilia, cancrum, Hydrum, &c. aëria,
& Stymphalidas desellarunt. Farnabius.

34. Iraque nostra] Vere Hercules,
ut qui ex odio τῆς ήγετος κλέψε^t affe-
quatur. Idem.

35. Dum nimis fæva impero,] Per
Eurystheum Mycenarum tegem, qui
me dictante, Herculem ad difficilima
quaæque obeunda adigit, infra vers. 829.
Idem.

36. Patrem probavit: inde qua] H. Comelinus in duobus ait Pall. fusile:
probavi, gloria feci locum. Qua sol re-
lucens quaque reponens diem Binos, &c.
Inde adoptavit Scaliger, atque ex
vett. libris sic restituiss^e, nisi quod re-
promens dat pro reponens. Sed relucere
& reponere diem quid differunt? Ita-
que Scrivérius maluit, reponens. Con-
cinnabat præterea Grotius: reducens
quaque deponens: & sensu & versu in-
tegriore,

Qua Sol reducens, quaque deponens diem,
 Binos propinqua tingit Aethiopas face,
 Indomita virtus colitur; & toto Deus
 Narratur orbe. Monstra jam desunt mihi;
 Minorque labor est Herculi iussa exequi,
 Quam mihi jubere. latus imperia excipit,
 Quæ fera tyranni iussa violento queant
 Nocere juveni? nempe pro telis gerit,
 Quæ timuit, & quæ fudit: armatus venit
 Leone & hydra. Nec satis terræ patent:
 Effregite ecce limen inferni Jovis,
 Et opima victi regis ad superos refert.
 Parum est reverti: fœdus Vmbrarum perit.

40

45

Vidi

tegriore. Non caret mente vulgara: trium enim mundi regionum mentionem fecisi potest videri. Ut in ista vers. 883. Pax est Herculea manu Auroram inter & Hesperum, Et quæ sol medium tenens Vmbras corporibus negat. Vbi omislus septentrio. Ut Meridies vers. 1139. Sub ortu solis an sub cardine Glacialis Vrba? numquid Hesperi maris Extrematellus, &c. Quæ tamen ideo proponimus, ne quis male pugnans pro vulgata contra nos illis, quasi non visus, utatur. Etruscus ostentat à secunda mano: probavit inde qua lucem premit: veruſa eraſa, quam tuſſe, probavi, gloria feci locum, ut & in Mōgungino apparuit Delrio, verū millimurum est. Sequens ita exſtat Florentia:

Qua Sol reducens, quaque reponens diem. Ut fere voluit Rutgersius: faciebat enim reponens. Vſſianus utrumque verum ſervat, ſed alterum ita formatum: *Tisan diem Quaſol revertens quaque deponens diem.* Ex his omnibus colligas licet veram lectionem eſſe: Patrem probavi, gloria feci locum. *Qua Sol reducens quaque deponens diem Binos propinquat tingit Aethiopas face, Indomita virtus colitur.* Ut voluerat Gronovius.

38. *Binos tingit Aethiopas*] Pet

binos, Orientales & Occidentales intellige.

39. *Toto Deus narratur orbe.*] Ex veterum more, qui à quibus insignia beneficia accepérant, aras illis conſcrabant, & divinos honores decernebant, Hercules per totum orbem latrociniis à ſe & ſceleribus repurgatum, veluti ἡρός ἀλεξανδρείας colebat, hoc Iuno queritur. *Delrio.*

43. *Tyranni*] Euryſthei ſuprà v. 35. *Farnabius.*

45. *Quæ timuit,*] Quæ in primo congregatu etiam timere potuit, aggresſus vero devicit à natura, non à confilio & ratione. & ouſnḡz̄n̄b̄. Etiam nōrit fortis, quæ timere dñebeat, vide Med. 160. & 166. *Idem.*

46. *Leone*] Nemeai leonis pelle, & sagittis felle & ſanguine Lernæa Hydræ tinctis. *Idem.*

47. *Inferni Jovis*,] Plutonis: Homo-mero ēv̄s n̄ḡz̄b̄. *Idem.*

48. *Opima victi regis*] Spolia opima ipsi Diti erepta, Cerberum ſcil. tricipitem. Plutonis inſigne, ut fulmen trisulcum Iovis, Neptuni tridentem. *Idem.*

49. *Fœdus Vmbrarum perit.*] Nu-gas agit illa potior pars membranarum, quæ infert, petit, cum ſuis fibi glossis

6 Vidi ipsa, vidi nocte discussa inferum,
 Et Dite domito, spolia jactantem patri
 Fraterna. cur non victum & oppressum trahit
 Ipsum catenis paria sortitum Jovi?
 Ereboque capto potitur, & retegit Styga?
 Patefacta ab imis Manibus retro via est,
 Et sacra diræ Mortis in aperto jacent.
 At ille, rupto carcere Umbrarum, ferox
 De me triumphat, & superbifica manu
 Atrum per urbeis ducit Argolicas canem.
 Viso labantem Cerbero vidi diem,
 Pavidumque solem: me quoque invasit tremor,
 Et terna monstri colla devicti intuens,
 Timui imperasse. Levia sed nimium queror,
 Cœlo timendum est; regna ne summa occupet,
 Qui vicit ima. sceptra præripie patri.
 Nec in astra lenta veniet, ut Bacchus, via:
 Iter ruina quæret, & vacuo volet

Regna-

glossis atque interprete veteri, Proserpinam foederatam regi Vmbratum, enarrantibus. Liber optimus, perit. Statius Thebaide octava, in verbis Plutonis offendit hiatus terra lapique vivi Amphiarai in Tartara: pereant agendum discrimina rerum. Nam cui dulce magi? Fædus est jus ac fas & status perpetuusque ordo. Ovidius lib. 10. metam. at tu, dum corpore non er Pafsa nefas, animo ne concipe, neve potenius Concubitu vetito natura pollue fædus. Medea: Bene dissepi foedera mundi Traxit in unum Thessala pinus. Florus 3, 6. Sublatisque commerciis rupto fædere generis humani. Abolito jure communi, quod consensus gentium & ipsa natura sanxit. Statius lib. 12. Thebaid. Terrarum leges & mundi fædera mecum Defensura manus. Nec aliter Hebrei. Hieremias cap. xxxiii. Si irritum potest fieri pactum (berith) meum cum die, & pactum meum cum

nocte, ut non sit dies & nos in tempore suo. Gronovius. Dum Herc. vivus adhuc Tartara quæ Plutoni sortitione contigerant, penetrat, atque inde Cerberum in superius auras trahit. Farnabius.

52. Fraterna.] Pluto. Idem.

54. Ereboque] Erebus profunditas inferorum. Servius & Sabinus in 4. Aeneid. hic pars, pro toto inferno; Delius.

55. Patefacta] Reditus ab inferis contra sortitionis fædus jam vivis patefactus est. Farnabius.

56. Sacra diræ] Sacra illa & arcana umbratum custodia (Cerbero ab Hercule sublatu) in aperto est, & pervia descendere arque remigrare voluntibus. Idem.

66. Lenta] Quieta vel morte expectata. Idem.

67. Vacuo] Expulis celo ceteris diis. Idem.

68. Rob-

Regnare
 Et posse
 Dicidit fe
 Nec flexit
 Mediisque
 Immota
 Et me p
 Perge in
 Congre
 Quida
 Ipse imp
 Titanas
 Emitte
 Tellus g
 Suppon
 Sublim

63. Lipio p
 Delio q
 fin, cum
 gen, q
 epum ego
 emere, h
 felia gran
 cionis et
 videntur
 vicepsal
 rudo dñ
 humi, c
 goven
 centiu
 lib. 40
 n., f
 Viribus
 que eff
 cedim
 etiam o
 natus.
 74. M
 75. Pe
 ciat, Ide
 76. M

HERCULES FURENS. ACT. I.

Regnare mundo. Robore experto tumet,
Et posse cœlum viribus vinci suis
Didicit ferendo. subdidit mundo caput, 70
Nec flexit humeros molis immensæ labor,
Mediusque collo sedit Herculeo polus.
Immota cervix sidera & cœlum tulit,
Et me prementem. Quærit ad superos viam.
Perge ira, perge, & magna meditantem opprime. 75
Congredere; manibus ipsa dilacera tuis.
Quid tanta mandas odia? discedant feræ:
Ipse imperando fessus Eurystheus vacet.
Titanae ausos rumpere imperium Jovis
Emitte: Siculi verticis laxa specum. 80
Tellus gigante Doris excusso tremens,
Supposita monstri colla terrifici levet.
Sublimis alias Luna concipiat feras.

Sed

68. Robore expenso tumet,] Placet
Lipſio præ veteri lectione, *experto*.
Deltio quoque illud haud dubie me-
fius, cum sit, librato & versato dili-
genter, quantum valeat. Neque in-
eptum ego dixerim, sed quia Etruscus,
experto, hoc prætulerim, quando &
fensus grandius est. Experiencia utique
certior est astimatione, & sâpe usu
vana deprehenduntur, quæ quantum-
vis expensa placuerunt. Hercules non
modo diu versaverat, quid valenter
humeri, sed rebus & experiendo co-
gnoverat. Tacitus 3. Ann. præponitque
centurionis virtutem *experta*. Iustinius
lib. 41. Arfaces vir sicut incerta origi-
ni, sic virtutis *experta*. Gronovius.
Viribus suis (quas expendit expertus-
que est, dum Atlantis loco humeris
cœlum sustinet) freus confusisque,
etiam occupare cœlum tentabit. Far-
nabius.

74. Me prementem.] Emphatice. Id.

75. Perge ira,] Se Iuno ad iras ex-
citatur. Idem.

76. Manibus ipsa jam lacera] Me-

lius Florentinus: ipsa dilacera tuu.
Gronovius.

77. Quid tanta mandas odia?] Sic
omnes libri veteres. lib. 3. de ira: ne
mandat ultionem suam, sed ipse ejus
exactor animo simul & manus servit. Lu-
canus lib. 3. Dux tamen impatiens ha-
suri ad mania Maris, Vefus ad Hispan-
ias acies extremaque mundi, Iusit bella-
geri. Hoc est, delegavit, legatis com-
misit bellum D. Bruto & C. Trebonio.
Florus lib. 4, 12. In hor igitur, quia
vehementius agere nuntiabantur, non
mandata expeditio, sed sumpta est.
Vide Diatriben ad Statii Silvas cap. 31.
Idem.

80. Siculi] Solve gigantem Ence-
ladum, cui fulmine isto injectum fe-
runt Aethnam Sicilia montem. Farnab.

81. Doris] Sicula, in Siciliam enim
frequentes colonias miserunt Graeci,
& in his maxime Dores. Idem. Tre-
men:] Et fessum quies mutat latus,
intremere omnem Murmure Trina-
cram. Idem.

83. Luna] E luna enim decidisse
A. crede-

Regna-
ox in tempa-
erc. vivus ad-
ni sortitione
atque inde
s trahit. Far-
Idem.
s profunditas
Sabinus in 4.
toto inferno,
tus ab infesti-
jam vivis pa-
illa & arcana
berbo ab Her-
eft, & pervi-
grate volendi-
vel morte ex-
celo cœrebit
68. Rob-

Sed vicit ista. Quæris Alcidæ parem?
Nemo est, nisi ipse. bella jam secum gerat. 85
Ad sint ab imo Tartari fundo excitæ
Eumenides : ignem flammeæ spargant comæ:
Viperae sævæ verbera inicutiant manus.
In nunc, superbe, cœlitum sedes pete;
Humana temne. jam Styga & Manes, ferox, 90
Fugisse credis? heic tibi ostendam inferos.
Revocabo in alta conditam caligine
Ultra nocentum exilia Discordem deam,
Quam munit ingens montis oppositi specus.
Educam, & imo Ditis è regno extraham 95
Quidquid relictum est. veniat invisum Scelus,
Suumque lambens sanguinem Impietas ferox,
Errorque, & in se semper armatus Furor.
Hoc hoc ministro noster utatur dolor.
Incipite famulæ Ditis; ardentem incitæ 100
Concute pinum : & agmen horrendum anguibus
Megæra ducat; atque luctifica manu

Vastam

credebat leo Nemæus. idque ex
opinione Pythagoriorum, qui in orbe
Lunæ reperiit censemabant, quæcumque
apud nos sunt. *Farnabius.*

85. *Bella*] Ipse furore percitus sibi
& suis vim patet. *Idem.*

87. *Eumenides*] Furiæ ardentí face
ac serpentibus armatae Herculem infu-
rorem vertant. *Idem.*

89. *In nunc, superbe, cœlitum*] Flor.
superbe. Nic. Heinlius, alterum sui
nominis fulgentissimum decus, ma-
lebat: *In nunc, supernas cœlitum sedes*
pere. Sic in Oedipo, *superbam rupem*
fecere pro superna. Gronovius. Insul-
ta ei luno præscia, quasi peracta jam
tæ. *Farnabius.*

91. *Heic tibi*] In terris ego tibi gra-
viora ostendam, quam quæ apud infe-
ros vidisti. *Idem.*

94. *Quam munit*] Id est, quam

Deam munit ingens spelunca montis
oppositi.

93. *Nocentum*] Loca supplicii sce-
leratorum. *Idem. Discordem*] Quare
Discordem, quasi esset κύλος. Im-
mo, *discordem deam*, est monstrosum,
biformem: ut Manilio lib. 1. de gi-
gantibus: *Discordes vultu, permixta-*
gar corpora, partus. Gronovius. Me-
garum comitatam sceleræ, impierate,
errore, furore. *Farnabius.*

100. *Famula*] Furiæ, ultices deæ.
Idem. Ardentem incitæ] Etruscus,
ardentem citæ concutire pinum. Ut, fer-
te citi flamma. Et hac tragœdia: *Et*
citi teñi properant relictus. Gronovius.

101. *Pinum*] Facem. exutiens pro-
nam flagrantî vertice pinum. *Farnabius.*
Agmen] Sorores ἐφιστόλοχαρες,
Tifiphonem & Alecto. v. 78. *Thycyt.*
Idem.

103. *Thycyt.*

Vastam rog.
Hoc agitæ.
Concute p.
Quam qui c.
Ut possit an
Magno fur.
Iniancedu.
Me, me, sc.
Versate p.
Dignam
Natus rev.
Manque
Invita quo.
Me parite
Ab inferi.
Joye effe.
Enfusa a.

103. *Thycyt.*
Hercules,
Eduam trah.
Septem :
polissent.
104. *Par-*
Fenilia, vi.
punctellat.
105. *Con-*
to, facundia.
Bella po-
pinusq.
Vicentia
exige.
& fortuna
in Her-
silia.
107. *Scriberem*
spaterem
fusione,
pa., Meg.
Sic illa q.
ton, & fin.

Vastam rogo flagrante corripiat trabem.
Hoc agite. poenas petite violata Stygis:
Concutite pectus: acrior mentem excoquat
Quam qui caminis ignis Aethnæis fuit.
Ut possit animo captus Alcides agi,
Magno furore percitus, nobis prius
Insaniendum est. Juno, cur nondum furis?
Me, me, sorores, mente dejectam mea
Verseate primam, facere si quidquam apparo
Dignum noverca. jam odia mutentur mea.
Natos reversus videat incolumes, precor,
Manuque fortis redeat. inveni diem,
Invisa quo nos Herculis virtus juvet:
Me pariter & se vincat; & cupiat mori
Ab inferis reversus. heic prosit mihi,
Jove esse genitum. stabo, & ut certo exeant
Emissa nervo tela, librabo manum:

Regam

103. *Trabem*] Trabs pro face, ξυφαπηκός, sic Maro trabale telum; Horatius, clavos trabales; Papinius, hastam trabalem; Claudianus, trabale sceptrum; Silius, trabem pro hafta, posuerunt. *Deltrius*.

104. *Poenas petite violata Stygis*:] Etruscus, viciatae. An mendum scriptoris est? an vero fuit, *victata*. Gron. 104. monstrofam, lib. 1. degl. u. permixta novius. Me. impietate, ultrices dex. 3 Etruscus, um. Ut, fer tragedia: Et Gronovius. excutens pro. Farnabius, ad orationes, 78. Thyest.

105. *Concute*] Mille nocendi artes, secundum concute pectus: & de Herculis pectori intelligi potest. sed prius magis placet. *Farnabius. Acrior*] Violentior furoris ignis mentes vestras exagitet, quam qui Aethneis cavernis & fornacibus fuit, quo majori impetu in Herculēm feramini. *Idem*.

107. *Vi possit animo captus*] Sub-

scriberem libris, qui offerunt, animum, si patetur Florentinus. Sic alibi mæsa vultus, membra remissa, mota caput, Megara parvum conitata gregem.

Sic Silio excusus mentem, mutata men- tem, & similia. *Gronovius*.

109. *Juno*] Cur non & ipsa furo? *F.*

112. *Noverca*.] Odio novercali. *Idem. Iam odia*] In tempus illi favebat, quo gravius noceam, furens enim sibi & suis hoc erit perniciose. *Farnabius. Me pariter & se vincat*;] Hic quidem facile me ab eovinci patiar, dummodo se vincat, suos interficiens.

Idem. Sc. plus sibi nocendo, quam ego

ipsi nocere potuerim. & se, quia cum

cetera monstra vicerit, à se furente

victus est. Commel. Et cupiat] Et

qui mortem apud inferosevalit, jam

p̄t doloris acerbitate mortem optet,

cum ad se redierit, & uxorem filios

que à se furente occisos fuisse viderit.

Idem.

117. *Heic*] Hoc casu, hoc tem-

porc, nunc. *Idem*.

118. *Jove esse*] Ut heros fortis sit,

omnia steernes obvia, & suos per-

dat. *Idem. Stabo*] Proposito huic

pertinaciter insitam. vel, illi adistam

ditigamque tela ne errent. *Idem*.

119. *Librabo manum*:] Sane ut de-

stinatum feriat, ad tem pertinet ma-

Regam furentis arma: pugnanti Herculi
Tandem favebo, scelere perfecto, licet,
Admittat illas genitor in cœlum manus.
Movenda jam sunt bella; clarescit dies,
Ortusque Titan lucidus croceo subit.

num tenentis arcum non tremere. Itaque sensum habet. Hercule Oetae: Aderit novaca, qua manus nostras regat. Sed Lipsi liber, manu, ut dicit Iuno, suapte manu direceturam rela Herculie in liberorum corpora. Et adserit Deltrius ita, ut ait, corrigitibus. Et, quod præcipuum est, sic codex Etruscus. Gruterus & alii numero sequi-
cun librorum deterriti sunt, ne reciperent, quod tamen habuit unus Pall. manu. Neque inde incredibile est posse celeritatem emissæ sagittæ manu se- qui; quin & adjuvare. Neque majoris miraculi, quod Ovidius lib. S. ferrum

Diana volanti Abstulerat jacula. Gron.
 122. Illas genitor] Tam nefario
 sceleri pollutus. Sarcaasmus. Farmab.
 123. Iamfunt] Fefinandum & in-
 stanti auroræ cedendum est. vid. quæ
 ad vers. 119. Idem. Hunc & sequen-
 tem versum liber Lipsii adexit : Ita
 enim claudit Iuno, Verborum & mi-
 narum satiis est : arma expedito, quia vo-
 cat me, ecce, dies. Posterior ex hisce
 versibus in vulgaris nullibi legitur, al-
 ter non suo loco, supra versu nonage-
 simo insertus. Tu illinc pelle, & huic
 compelle. Lipsius. Sic & Florentinus.
 Gronovius.

CHORUS THEBANORUM.

**Chorus è Thebanis à descriptione ortus diei, magnatum curas studiaque
damnat, Herculem audacie in laboribus subeundis taxat, vitæ deni-
que humilis laudat tranquillitatem opūtique.**

Iam rara micant sidera prono
Languida mundo : nox victa vagos
Contrahit ignes : luce renata
Cogit nitidum Phosphorus agmen:

Signum

125. *Iam rara micant*] Chorus iste totus in omnibus excusis habetur : sed in manusc. quibusdam deest ex parte & incipit inde : *Turbine magno spes sollicita*. Barnardus, hic chorus (inquit) non legitur *hoc loco*, unde paucis annotabimus. Daniel testatur, hunc chorum in vetustissimo m. f. esse mancum, & non videri convenire hanc primam partem sublimirati Senecæ. In Moguntin. m. f. totus quidem habeatur, sed alio, & profutis turbato ordine: incipit enim ad *Turbine magno spes sollicita*, usque ad *Sordida parva fortuna damus*, & ibi incitat; *iam rara mi-*

cant, &c. Sive ergo hæc prima pars Senecæ, sive alterius: digna certe, quæ legatur, nec cedit subsequentibus. Describuntur vanæ divitium & magnatum curæ laudantur quieta & tuta plebeiorum studia: illas damnat, hæc sibi in optatis esse canit. *Delrius. Prono]* Iuoccidente coeli seu hemisphaerii parte. *Farnabius.*

126. *Languida*] A solis vicinitate.
Idem. Vagos] Erranteis planetas, vel
generaliter, omnes stellas quæ igneæ
creduntur esse naturæ. *Idem.*

128. *Cogit*] *Diffugiunt stellæ qua-
rum agmina cogit Lucifer.* Idem.

129. Celsi

Signum celsi glaciale poli
 Septem stellis Arcades ursæ
 Lucem verso temone vocant:
 Jam cœruleis evectus equis
 Titan summa prospicit Oeta;
 Jam Cadmeis inclyta baccis

130

Aspersa

129. *Celsi glaciale poli*] Arctici, qui nobis semper sublimis, suprà vers. 6. Farnabius.

130. *Arcades ursæ*] Sidera illa Bo-realia, in qua versi Callisto & Arcas, plastro septentrionali verso velut in meta seu confecta via & decurso spatio diem evocavit. *Idem.*

132. *Cœruleus*] Quos lavissè creditur cœrulei Oceanò, vid. supr. verf. 25. *Idem.* *Evectus equis Titan summum*] In duobus MSS. repertum mihi aquit. quod & margini adnotaratur Grotius. Et his videtur magis quadrata adjunctum *cœrulei*, quam *Phœbi equis*. Deinde Florentinus: *summa prospicit Oeta*. Quæ vera lectio est, significata etiam à Moguntino, in quo erat *summo*. Sed *glori Oītū* efferrunt Græci, neque aliter, puto, Latini. *Extremos ad Orientem montes Octam* Græci vocant, inquit Livius lib. 36. Inde illud in Ciri: *Poëta lux ubi lata diem mortalibus alnum* Et gelido veniens mani quatiebat ab Oeta. Scaliger legit, *Egelido*. Quis credit mani *egelido* dixisse Virgilium? Conciebamus: *E pelago veniens summa quatiebat ab Oeta*. Sic Silius Italicus lib. 6. clara dies summa lustrabat in Oeta Herculei monumenta togæ. Hercule Oeta: renatum prima quæ poscit diem, Oeta eligitur. Hinc Statio *Oeta lampades* in carmine ad Somnum, male accepta Domitio & Bernartio, à Politiano, Turneo & Gevarcio merito defendit. Sed unus etiam serupulus restabat Paganino Gaudentio: cum *Oeta lampades* Hesperum dixerit ex Virgiliano, tibi deferit Hesperus Octam, de quo monte stellas occidere vident, sicut de Ida nasci, testetur Servius, cur

illis opponat *Paphias*, qui potuissest *Idæas* dicere, quando sermo sit de Lucifero & stella afferente lucem? Excusar autem non de sola stella Veneris Hespero & Lucifero locutum Papiniū, sed de aliis quoque stellis, quia *Oetas* & *Paphias* dixerit, sic vocatas, quod exorta essent & occidissent. Sic ille in Additamento Critico. Verum, quam dabit rationem, cur occidentes stella & diei locum facientes *Paphias* dicantur? At Hesperum *Paphiam lampades* vel per enallagen numeri *Paphias lampades* cur vocent Poëtae, nemō ignorat. Nam ab *Idæus* Luciferum surgere recte dicit Æneas ut Trojani personam, Poëtae vero Latini citra tales personam Græcorum potius morem secuti ab Oeta faciunt eundem prospicientem. Domitius utraque appellatione solis ortum describi facit: alii viri docti si loquuntur, ut solum occasum intelligere videantur, quod in Oeta monte orientur stellæ. nisi & ipsi per *lampades Paphias* intelligent Luciferum. At utrumque tempus ita designat Statius, ut priori vocabulo diem orientem, posteriori noctem vel intellectam. Quippe Poëtae, prout occasio tulit, tam solem quam sidera procedere ab Oeta fingunt; hic noster Luciferi *Oetas*, Hesperi *Paphias lampades* dixit, ut utriusque exortu totidem dies noctesque significaret. *Grovines.*

133. *Titan summum*] Orii sol videtur ex altissimis montibus, est autem Oeta mons in finibus Thessaliae. Farnabius.

134. *Cadmei inclyta*] Baccis lauri sylvestris vel quibusvis aliis in Bacchi nemore.

Signum
 hæc primapars
 gna cere, que
 quentibus. De
 & magnatum
 & tua plebeio-
 at, hæc sibi in
 us. *Pronus*] la
 hisphætia parte

olis vicinitate,
 is planetas, vel
 illas quæ igne-
Idem.
 unta stella qua-
 r. *Idem.*
 129. *Celsi*

Aspersa die dumeta rubent: 135
 Phœbique fugit redditura soror.
 Labor exoritur durus, & omneis
 Agitat curas, aperitque domos.
 Pastor gelida cana pruina
 Grege dimisso pabula carpit. 140
 Ludit prato liber aperto
 Nondum rupta fronte juvencus.
 Vacuæ reparant ubera matres.
 Errat cursu levis incerto
 Molli petulans hœdus in herba. 145
 Pendet summo stridula ramo,
 Pennasque novo tradere soli
 Gestit querulos inter nidos
 Thracia pellex; turbaque circum
 Confusa sonat, murmure misto
 Testata diem. carbasa ventis
 Credit, dubius navita vitæ,
 Laxos aura complente sinus,
 Hic exesis pendens scopulis, 150
 Aut deceptos instruit hamos; 155
 Aut

nemore, alii leg. *Bacchus*, q. d. Dume-
ta Baccharum Orgis famosa die ad-
aspersa rubent. Quid si uvas intelliga-
mus, vitium Baccas: quarum inven-
tor fuit Bacchus Thebis à Cadmo con-
ditus natus. *Farnabius*.

147. *Phœbique soror.*] Luna. *Idem.*

148. *Grege dimisso.*] Dimittit gre-
gem, qui carpat pabula. *Idem.* Dicit
Seneca, pastorem grege in pascua jam
dimisso, manus suâ quoque pabula le-
gisse, eidem pecori futura usui no-
cet: tale quid fastigari solitum ostendit Longus Sophista in Pastoralibus,
qui consulatur. *Gut.*

149. *Nondum rupta.*] Nondum ena-
tis corniculis. *Delrius.*

150. *Turbaque circum Confusa sonat.*] Liber optimus, circa. Quod videntur
mutasse, ut variarent sonum. Nam & virum doctum vers. 355. video edi-
disse: *Velata juxtim praesides adstat
deos:* cum in libris omnibus sit jux-
ta. *Gronovius.*

151. *Vacue matres.*] Vaccæ, oves,
capellæ, lacte evacuatæ. *Farnabius.*

152. *Novo tradere.*] Recens exor-
to. *Idem.*

153. *Nidos.*] Pullos, Metonym. *Idem.*

154. *Thracia.*] Luscinia, in quam
mutata est Philomela violata à Tereo
Thracum rege, & marito Progne fo-
roris ipsius Philomelæ. *Idem.* Turba-
que] Turba avicularum mista, &c.
testatur diem adesse. *Idem.*

155. *Deceptos.*] Esca reparat ha-
mos, priori à piscibus erupta. *Farnabius.*

156. *Aus*

Aut suspen-
 Praemia dex-
 Linea pilcer-
 Hac, innoc-
 Tranquilla
 Parvoque d-
 Turbine m-
 Urboibus er-
 Ille superbi-
 Duraque
 Colit: hic
 Componit
 Et congel-
 Illum popu-

156. *Aus*
 den omnes
 va p. P.
 fin præd
 novius. Pr
 depressa.
 157. *Præ-
 tremulon*]
 idem.
 158. *Lint*
 calamus app-
 159. *Hu*
 buce. In
 kia. Sc. le-
 Lutu et
 laea per
 agri. Vene-
 clara gen-
 tanda, &
 placet, &
 aliorum
 magni-
 bus ad me-
 dine mor-
 erant, trep-
 idare.] Ge-
 latus, &
 cui ab aliis
 fuit. Ioni-

135

Aut suspensus spectat pressa
Præmia dextra. sentit tremulum
Linea pifcem.

Hæc, innocuæ quibus est vita
Tranquilla quies, & lœta suo 160
Parvoque domus, spes & in agris.

Turbine magno spes sollicita
Urbibus errant, trepidique metus.

Ille superbos aditus regum,
Durafque fores, expers somni, 165

Colit: hic nullo fine beatus
Componit opes, gazis inhians,

Et congesto pauper in auro est.

Illum populi favor attonitum,

140

145

Fluctu-

150

156. *Aut suspensus spectat*] Sic quidem omnes libri. Malim tamen, *Spectat pressa Præmia dextra.* Petronius: *sine fine præda moratur in scopulo.* Gronovius. *Pressa*] Pondere capti pifces depressa. *Farnabius.*

157. *Præmia*] Pifces captos. *Idem.* *Tremulum*] Ex arundine appensum. *Idem.*

158. *Linea*] Setaceus funiculus, cui hamus appendet. *Delius.*

159. *Hæc*,] Hæc f. agnus ii quibus, &c. In urbibus vero, &c. *Farnabius.* Sic legi Lipsius hos versus: *Quibus est vita tranquilla quies, Et lata suo parvoque domus, Spes & in agri.* *Turbine magno*, &c. Praeclera gnome, nec temere mihi mutanda, cui vita hæc in agris unicè placet, & ex agtis. At vetus tamen aliorum trahit, qui scribit, *Spes jam magni*. Puto verè, si cum sequentibus adnectas: atque adeo versuum ordine moro: *Spes jam magni urbibus errant, trepidique metus: Turbine magno*, &c. quæ repetitio sane decora. *Innocuæ*] Non, quæ non nocet, sed cui ab aliis non nocet. Servius 2. Aeneid. Innocuus, inquit, qui non no-

cetur: innoxius, qui non nocet. Sed hæc plerumque poëta confundunt. *Delius.*

161. *Spes & in agris.*] Florentinus, ut alias sæpe, consentit cum Melisso Lipsii: *Spes jam magni Vrbibus errant trepidique metus.* Illum, *Turbine magno spes sollicita*, habet exclusissimum. *Gronovius.*

162. *Turbine magno*] Magno cum tumultu. Hic incipit Chorus in quibdam exemplaribus omisssis versiculis antecedentibus. Alii libri: hunc Chorus partiuntur in duos; & hic annotatur secundus Chorus. *Farnab.*

164. *Ille superbos*] Patrōni (qui & Rex vocatur) velibulum cliens summo mane colit eum salutet, cenam hinc vel sportulam emeritrus. *Idem.*

166. *Hic nullo fine beatus componit opes*,] Flor. beata, Horatius: *beatis nunc Arabum invidet Gaio.* Gronov. Avarus, nec fine quærendi sibi præstis tuto nec usi beatus. *Farnabius.*

168. *Congesto*] Quarit, & inventis miser abfinet, & timet uti. *Idem.*

169. *Illum populi*] Caufidicus, ratabula, quas simular iras, & verba precio venalia exponit. *Idem.*

174. *Nevit*

155

Aut

cens exor-

ym. Idem,

in quam

Tereo

rognes so-

n. Turba-

ista, &c.

fusa sonat]

videtur

m. Nam

video edi-

les adhæ-

s sic jux-

parat ha-

. Farna-

156. Aut

Fluctuque magis mobile vulgus 170
Aura tumidum tollit inani:
Hic clamosi rabiosa fori
Jurgia vendens improbus, iras
Et verba locat. Novit paucos
Secura quies, qui velocis 175
Memores ævi, tempora numquam
Reditura tenent. Dum fata finunt,
Vivite læti. properat cursu
Vita citato, volucrique die
Rota præcipitis vertitur anni. 180
Duræ peragunt penſa Sorores,
Nec sua retro fila revolvunt.
At gens hominum fertur rapidis
Obvia fatis, incerta sui:
Stygias ultro quærimus undas. 185
Nimium, Alcide, pectore forti
Properas mœstos vifere Manes.
Certo veniunt ordine Parcæ.
Nulli iusso cessare licet,
Nulli scriptum proferre diem. 190

Reci-

174. *Novit paucos*] *Hypallæge*, pauci
securam quietem norunt. *Farnabius*.

175. *Qui velocis*] *Qui memores*
quam velox sit tempus, utuntur bono

illo irreparabili. *Idem.*
180. *Rota præcipitū*] Rota ut & serpens caudam vorans Hieroglyphice annum designat, namque *insula* per vestigia volvitur annum, qui & à circuitu temporis diuersus. vetetes enim *an* pro circum dicebant, quod & in compositiis appetat, hinc & *annulus* diminutum. *Idem.*

181. *Duræ peragunt*] Parcæ quidem, duræ satis, vitæ nostræ staminæ absolvunt; nos tamen miseri homines præpropera manu illa incidimus nostre freti audacia. Ita tu o Hercules.

Idem. Sorores] Parcæ, quibus varia

Idem. Sorores] Parcae, quibus varia

nomina tribuuntur , ut ex Paufania
constat in Att.in Corinth.& in Achaic.
quæ quid significant , auctor lib. de
mundo ad Alexand. docet his verbis :

τεῖς εἰ μερισμ. καὶ τοις ἔργοις με-
μενοι μηδέν, την πάτεραν, τὸ μὲν
ἔκειρασθαι μόνον, τὸ δὲ μέλλον, τὸ σύν-
τρεψθαι μόνον. τέτακτον ἦ, καὶ μηδὲν τὸ
γεγονόν, μίαν τὴν μορίων, ἀπεργετόν,
επει τὸ παρελθόντε πάντα απετε-
πει. καὶ δέ τὸ μέλλον, λαζαρετός,
εἰς πάντα γὰρ οὐ καὶ φύσιν μηδὲ λή-
ξις. καὶ δέ τὸ σύνεργον, συμπεριενθύ-
στε τὸ κλαστόντε εἴκετον πάντα οἰκεῖαν
Delius.

190. *Nulli scriptum proferre*] *Præstituum*, ut bene exponit *Francis-
cus Polletus lib. 1. fori Romani cap. 6.*
Idem.

191. *Vrns*

HERCULES FURENS. ACT. II. 15

170 Recipit populos urna citatos.
 Alium multis gloria terris
 Tradat, & omneis fama per urbes
 Garrula laudet, cœloque parem
 Tollat & astris: alius curru 195
 Sublimis eat. me mea tellus
 Lare secreto tutoque tegat.
 Venit ad pigros cana senectus:
 Humilique loco, sed certa sedet
 Sordida parvæ fortuna domus: 200
 Alte virtus animosa cadit.
 Sed mœsta venit crine soluto
 Megara, parvum comitata gregem:
 Tardusque senio graditur Alcidæ parens.

185 191. Urna citatos.] Quia cineres
 combustorum conduntur, vel potius
 urna judicium infernum. Quasi
 Minos urnam mouet = qua serius oculis
 Sors exitura citatos in aeternum. Ex-
 illum impistitura est cymba. vide infra
 ver. 730. Farnabius.

190 192. Alium multū.] Non est vero
 absimile, aliquot hic versus desiderari.
 Heinss.

195. Curru] Triumphali. Farnab.
 199. Certa sedet] Επιβελέαντ, tu-
 ta, & posita extra pericula. Idem.
 201. Alte virtus] Superne, ex alto
 suam virtus animosa habet ruinam. Id.
 202. Sed mœsta] Sed Megara Her-
 culis uxor crinibus solitus femineo
 mœcens ululatu procedit. Idem.
 204. Tardusque] Amphitryon se-
 nio degravatus. Idem.

ACTUS SECUNDUS.

MEGARA. AMPHITRYON.

Megara absentiam Herculis deflet enumeratis ipsius ærumnis. Lyci vim
 & insolentiam conqueritur. Despondentem animum Megaram &
 deperamentem consolatur Amphitryon.

Meg. O magne Olympi rector, & mundi arbiter, 205
 Jam statue tandem gravibus ærumnis modū,
 Finemque cladi. nulla lux unquam mili.
 Secura fulsit. finis alterius mali
 Gradus est futuri. protenus reduci novus

209. Protenus reduci novus.] Her-
 os tedeunti nova semper ab Eury-
 bins. sheo objiciuntur monstra. Farna-
 bius.

211. Iussus